

عنوان مقاله:

تحلیل سروده های مدهوش گلپایگانی بر اساس نظریه «منش و میدان» از پی یر بوردیو

محل انتشار:

جستارنامه ادبیات تطبیقی، دوره 6، شماره 20 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

شایسته ابهچی عزآبادی - دانشجوی دکتری گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران

عزیزالله توکلی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران. (نویسنده مسئول)

محمود صادق زاده - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران.

خلاصه مقاله:

در جامعه شناسی ادبیات که دانشی میان رشته ای است، به ادبیات به عنوان مقوله ای نگریسته می شود که تحولات زندگی اجتماعی بر آن تاثیر می گذارد. صاحب نظران در این حوزه هرگونه آثار هنری و متون متعددی را که بازتاب دهنده جامعه باشد، مورد بررسی قرار می دهند. نظریه «منش و میدان» از پی یر بوردیو یکی از رویکردهای جامعه شناسی است که در آن، ابعاد مختلف جامعه به عنوان میدان و نهادینه شدن اموری به تبعیت از میدان، به عنوان منش در ابعاد گسترده ای مورد توجه قرار می گیرد. این رویکرد جامعه شناسانه می تواند به کمک مطالعات میان رشته ای در متون ادبی بازتاب داده شود. در پژوهش حاضر، سعی بر آن است تا به روش توصیفی-تحلیلی میدان های موجود در سروده های مدهوش گلپایگانی و منش هایی که در میدان های اجتماعی از خود نشان می دهد، کاویده شود تا به این پرسش ها پاسخ داده شود که این شاعر با توجه به شرایط جامعه اش تحت تاثیر چه میدان هایی قرار می گیرد و بر اساس آن، چه منش هایی را در سروده های خود منعکس می کند؟. نتایج حاکی از آن است که مدهوش گلپایگانی با توجه به میدان های اجتماعی «رونق امور فرهنگی، هنری و ادبی»، «نفوذ روحانیت» و «پیشرفت جامعه»، منش های متعدد معناداری را بروز می دهد که در سروده هایش در قالب مضامین و سبک شخصی وی به چشم می آید.

کلمات کلیدی:

مدهوش گلپایگانی، جامعه شناسی ادبیات، پی یر بوردیو، منش، میدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1764366>

